

„VIGASZTALJÁTOK NÉPEMET!”

Február 13., szombat délután

Isten egyháza a gonoszsággal folytatott hosszú küzdelme legsötétebb napjaiban kinyilatkoztatásokat kapott Jahve örök érvényű szándékáról. Az Úr a jelen megpróbáltatásain túl megláttatja a jövő győzelmét és örömét, amikor a harc már véget ér, és a megváltottak belépnek az ígéret földjére. Egyháza tartsa nagy becsben a dicső jövő látomásait, az Isten keze által rajzolt jeleneteket ma, mikor gyorsan peregnék a korszakok küzdelmének záró jelenetei, és nemsokára a maguk teljességében megvalósulnak a megígért áldások. [...]

A harc nemsokára Krisztus győzelmével ér véget, és meglátjuk Őt, akiben örök életünk reménysége összpontosul. Ha már nála leszünk, majd semminek tűnik ennek az életnek minden próbája és szenvedése. Az előbbi dolgokra „nem is emlékeznek, senkinek sem jut eszébe”. „Ne veszítsétek el hát bizodalmatokat, amelynek nagy jutalma van. Mert állhatatosságra van szükségünk, hogy az Isten akaratát cselekedjétek, és így beteljesüljön rajtatok az ígéret. Mert még egy igen-igen kevés idő, és aki eljövendő, eljön, és nem késik.” [...]

Nézz fel, nézz fel, és növekedjen a hited! Ez a hit irányítsa lépteidet azon a keskeny ösvényen, amely a város kapuin át a végtelenbe vezet, a megváltottak részére készített, végtelenül dicsőséges jövőbe. – *Isten csodálatos kegyelme*, 372. o.

Az egyház sok vigasztaló üzenetet kapott a régi prófétáktól. „Vigasztaljátok, vigasztaljátok népem” (Ésa 40:1) megbízással Isten csodálatos látomásokat is adott Ésaíasnak, amelyek a századok során reménységet és örömet nyújtottak a hívőknek. Az Úr megvetett, üldözött, elhagyatott gyermekeinek minden korban a menny biztos ígéretei adtak erőt. Hit által tekintettek a jövőbe, amikor az Úr teljesíti egyháznak adott ígéretét: „örökre fenségessé teszlek, és örvendezővé nemzedékről nemzedékre” (Ésa 60:15). – *Próféták és királyok*, 722. o.

Krisztust az Atya jelenléte vette körül, és csak az történt vele, amit a végtelen szeretet a világ áldására megengedett. Ez volt vigasza forrása, és ez a mi vigaszunk is. Aki betöltekezik Jézus Lelkével, az Krisztusban marad. Bármilyen éri, minden a Megváltótól jön, aki körül fogja őt a jelenlétével – és csak az érheti, amit az Úr megenged neki. Minden szenvedésünk és fájdalmunk, minden megkísértésünk és próbánk, minden bánatunk és bajunk, minden üldözés és nélkülözés – egyszóval minden – a javunkra van. Minden élmény és körülmény Isten szolgája, amit a javunkra használ fel. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 488. o.

Február 14., vasárnap – A jövőre vonatkozó vigasztalás (Ésa 40:1-2)

Asszíria gögje és bukása legyen intó példa az idők végéig! Isten ezt kérdezi ma a föld népeitől, akik dölyfösen és kevélyen sorakoznak fel ellene: „Kihez hasonlítasz dicsőségben és nagyságban Éden fáai között? Le kell szállnod Éden fáival együtt a föld mélyébe...” (Ezék 31:18)

„Jó az Úr! Menedék a nyomorúság idején, gondja van a hozzá folyamodókra. De elsöprő áradattal vet véget ellenfeleinek.” (Náh 1:7-8) – *Próféták és királyok*, 366. o.

A legboldogabb az a szív, ahol Krisztus lakik. A legboldogabb az az otthon, amelynek uralkodó alapelve az istenfélelem. Abban a műhelyben, ahol a Fiú égi békéje és jelenléte időzik, a munkások a legmegbízhatóbbak, hűségesekek és tevékenyek. Meglátszik rajtuk az Úr szeretete és a valódi istenfélelem.

Ezen a világon nincs vigasztalás és boldogság Jézus nélkül, ezért fogadjuk el és ismerjük el Őt barátunknak és Megváltónknak. Benne határtalan gyönyörűségekre találunk. Bárcsak mindnyájan úgy élnénk e rövid próbaidő alatt, hogy Megváltónkkal uralkodhassunk majd az örökkévalóság végtelen korszakain át! – *Az én életem ma*, 157. o.

A kiváltságotok, hogy Jézus szeretetében bízzatok üdvösségetekre. A legteljesebb, legbiztosabb, legnemesebb módon, hogy mondjátok: Ő szeret és elfogad engem, benne bízom, mert életét adta értem. Minden kételyt a legjobban eloszlat, ha kapcsolatunk van Krisztus jellemével. Ő mondja: „Aki énhozzám jön, azt semmiképpen ki nem vetem.” Más

szóval nem vethetem ki, mert szavamat adtam, hogy elfogadom. Fogjad Őt szaván, ajkad pedig hirdesse, hogy győzelmet arattál.

Vajon Jézus őszinte? Komolyan gondolja, amit mond? Válaszold határozottan: Igen, hiszek minden egyes szavában. S amikor ezt már elrendezted, akkor igényeld hittel minden egyes ígérését, és vedd el az áldást, mert éppen ez az elfogadás hit által a lélek élete. Akkor is hiheted, hogy Jézus hű hozzád, ha gyermekei között a leggyengébbnek, legérdemtelenebbnek is érzed magad. S ha hiszel, akkor minden sötét, képzelt kételyed visszaszáll az őscsalóra, akitől ered. Nagy áldássá lehetsz, ha szaván fogod Istent. Élő hittel bízzál benne, még akkor is, ha érzésed, indulatod bizalmatlan szavakra készítené is. – *Bizonyágtételek lelkészeknek*, 517. o.

A ránk váró kín és gyötrellem olyan hitet igényel, amely elvisel fáradtságot, késedelmet és éhséget; olyan hitet, amely a kemény próba idején sem lankad. A kegyelemidő alatt mindenki felkészülhet erre a próbára. Jákób azért győzött, mert állhatatos és céltudatos volt. Győzelme a kitartó ima hatalmát bizonyítja. Akik megragadják Isten ígéreteit, mint Jákób; akik olyan buzgók és állhatatosak, mint ő volt, azok hozzá hasonlóan fognak győzni... Amikor a kétségbeesés hullámai leírhatatlan erővel csapnak át az esdeklő emberen, mennyire kevesen kapaszkodnak megtörhetetlen hittel Isten ígéreteibe! – *A nagy küzdelem*, 621. o.

Február 15., hétfő – Isten jelenléte, szavai és az útkészítés (Ésa 40:3–8)

A régi időkben ha egy király országa ritkán lakott vidékein utazott, embereket küldtek a királyi fogat elé, hogy kiegyenesítsék a meredek részeket, feltöltsék a mélyedéseket, és az uralkodó akadálytalanul, biztonságban utazhasson. Ezt a szokást használta föl a próféta az evangélium munkájának illusztrálására: „Minden völgy fölemelkedjen, minden hegy és halom alászálljon.” (Ésa 40:4) Amikor Isten Lelke csodálatos, ösztönző erejével megérinti a szívet, megalázza az emberi büszkeséget. A világi örömök, rang és hatalom értéktelenné tűnik. „Lerontván okoskodásokat és minden magaslatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtve minden gondolatot, hogy engedelmeskedjen Krisztusnak.” (2Kor 10:5) Akkor az alázatosságot és az önfeláldozó szeretetet, amit az emberek alig értékelnek, egyedüli értékévé emelik.

Ez az evangélium munkája, amely János üzenetének része volt. – *Jézus élete*, 135. o.

Mi a feladatunk? Ugyanaz, mint ami Keresztelő Jánosé volt. Ezt olvassuk róla: „Azokban a napokban eljött Keresztelő János, aki prédikál Júdea pusztájában. És ezt mondta: Térjete meg, mert elközélt a mennyeknek országa. Mert ez az, akiről Ésaías próféta szólott, ezt mondván: Kiáltó szó a pusztában: Készítsétek az Úrnak útját, és egyen- gessétek meg az Ő ösvényeit.” (Mt 3:1–3) [...]

Az Úr ma így szól hozzánk: „Tartsatok bűnbánatot: készítsétek elő az utat munkám újjáéledése előtt.” [...]

Akadályok gördülnek majd Isten műve haladásának útjába, de ti ne féljete. Szövetségéhez hű Istenünk a nyájas pásztor gyöngédségével és gondoskodásával a királyok királyának hatalmát egyesíti. Útját semmi nem torlaszolhatja el. Hatalma korlátlan, és ez szavatolja, hogy biztosan beváltja népének tett ígéreteit... Jósága és szeretete végtelen; szövetségét meg nem változtatja. – *Bizonyságtételek*, 8. köt., 9–10. o.

A hitetlen Voltaire egyszer kevélyen így szólt: „Unom már hallgatni, hogy tizenkét ember alapította a kereszténységet. Be fogom bizonyítani, hogy egy ember is elég, hogy véget vessen neki.” Már egy század telt el a halála óta. Emberek milliói fogtak össze a Biblia elleni harcban, de annyira eredménytelenül, hogy ahol korábban száz volt, most tízezer, sőt, százezer példány van Isten könyvéből. Az egyik korai reformátornak a keresztény egyházzól mondott szavai szerint „a Biblia olyan üllő, amely már sok kalapácsot elkoptatott”. Így szól az Úr: „Egy ellened készült fegyver sem lesz jó szerencsés, és minden nyelvet, mely ellened perbe száll, kárhoztatsz.” (Ésa 54:17)

„Istenünk beszéde mindörökre megmarad!” „Minden Ő végzése tökéletes. Megingathatatlanok örökké és mindvégig; hűségből és egyenességből származottak.” (Ésa 40:8; Zsolt 111:7–8) Ami emberi tekintélyen alapszik, meghiúsul; de ami Isten változhatatlan szavának sziklájára épül, örökké megáll. – *A nagy küzdelem*, 288. o.

Február 16., kedd – Az evangelizáció kezdete (Ésa 40:9–11)

Isten félreismerése sötétségbe borítja a földet. Az ember elfelejti, hogy milyen az Úr jelleme. Félreérti és félremagyarázza. Olyan üzenetet kell

hirdetnünk, melynek fénye megvilágosít, és ereje megment. Be kell mutatnunk Isten jellemét. A világ sötétségében szét kell sugározni dicsőségének fényét, jóságának, irgalmának világoosságát.

Ezt a munkát így ecseteli Ésaiás próféta: „Emeld föl szódat magasan, örömmondó Jeruzsálem! Emeld föl, ne félj! Mondjad Júda városainak: Ímhol Istenetek! Ímé, az Úr Isten jó hatalommal, és karja uralkodik! Ímé, jutalma vele jó, és megfizetése öelötte.” (Ésa 40:9–10) – *Krisztus példázata*, 415. o.

A keresztények önzetlen munkálkodása a múltban legyen példa és ösztönzés számunkra. Isten gyülekezetének tagjai legyenek szorgalmasak jó cselekedetekben, és mentesüljenek minden világi hiúságtól. Járjanak Jézus lábnyomán, aki „széjjeljárt és jót cselekedett”. Szolgálatuk részvételteljes és irgalmas szívvel a segítségre szorulókat, és ismerjék meg a bűnösökkel az Üdvözítő nagy szeretetét. Az ilyen munka fáradságos, de gazdag jutalma van. Aki őszintén foglalkozik vele, tapasztalni fogja, hogy lelkeket nyerhet meg az Úr számára. Ugyanis az isteni parancs gyakorlati megvalósításának hatása: ellenállhatatlan.

Nemcsak a felszentelt prédikátor kötelessége e megbízás teljesítése, hanem minden egyes léleké is, aki elfogadta Krisztust mint Megváltóját. Tehát arra hívatott, hogy felebarátai érdekében munkálkodjon. „A Lélek és a menyasszony ezt mondják: Jövel. És aki hallja, ezt mondja: Jövel!” (Jel 22:17) Ez a felhívás az egész gyülekezetnek szól. Aki meghallotta az Úr üzenetét, hangoztassa hegyen-völgyön át, és mondja: Jöjj! – *Az apostolok története*, 109–110. o.

„A maga juhait nevükön szólítja, és kivezeti őket... És a juhok követik őt, mert ismerik az ő hangját.” (Jn 10:3–4) A keleti pásztor nem hajtja a juhait. Nem erőszakos, nem félemlít meg, hanem elöl jár, úgy hívja őket. Ismerik a hangját, engednek a hívásának. Így tesz a Megváltó-Pásztor is a juhaival. [...]

Ahogy a pásztor a nyája előtt halad, és elsőként találkozik az út veszélyeivel, úgy tesz Jézus is a népével. „Mikor kiereszti az ő juhait, előttük megy.” (Jn 10:4) A mennybe vezető utat megszentelik az Üdvözítő lábnyomai. Lehet az ösvény meredek és rögös – Krisztus már végigment rajta. Lába taposta a kegyetlen töviseket, és tette az ösvényt könnyebbé számunkra. Minden terhet, amit el kell viselnünk, Ő maga is hordozott. – *Jézus élete*, 480. o.

Február 17., szerda – A kegyelmes teremtő (Ésa 40:12–31)

A legértelmesebb emberek sem értik meg Jahve titkait, ahogy ezeket a természetben kinyilatkoztatta. Sok olyan kérdést vet fel az ihletett Ige, amit a legnagyobb tudós sem képes megválaszolni. Ezek a kérdések nem azért hangzottak el, hogy megválaszoljuk őket, hanem hogy felhívják a figyelmünket Isten mélységes titkaira, és megtanítsanak bennünket arra: a bölcsességünknek határa van, hogy mindennapi életünk körül sok, halandók felfogóképességét meghaladó dolog van.

A kételkedő emberek azért nem hisznek Istenben, mert nem tudják felfogni azt a végtelen hatalmat, amely által kinyilatkoztatja magát. Az Urat azonban éppúgy kell elfogadni abból, amit nem nyilatkoztattott ki önmagáról, mint abból, ami a korlátolt megértésünk számára is megnyílt. Mind az isteni kinyilatkoztatásban, mind a természetben az Úr adott olyan titkokat, amelyek a hitünket igénylik. Ennek így kell lennie. Örökké kutathatunk, örökké érdeklődhetünk, mindig tanulhatunk, mégis megmarad a végtelenség. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 431. o.

Aki Krisztust választotta, olyan hatalomhoz csatlakozott, melyet emberi bölcsesség és emberi erő csatasorba állítása meg nem dönthet. [...]

„Kihez hasonlítotok hát engem, hogy hasonló volnék? – szól a Szent. Emeljétek fel a magasba szemeteket, és lássátok meg, ki teremtette azokat. Ő, aki kihozza seregüket szám szerint, mindnyáját nevének szólítja; nagy hatalma és erőssége miatt egyetlen híjuk sincsen. Miért mondd, Jákob, és szólsz ekként, Izrael: Elrejtetett az én utam az Úrtól, és ügyemmel nem gondol Istenem. Hát nem tudod-é és nem hallottad-é, hogy örökkévaló Isten az Úr, aki teremtette a föld határait? Nem fárad és nem lankad el; végére mehetetlen bölcsessége! Erőt ad a megfáradottnak, és az erőtlen erejét megsokasítja. Elfáradnak az ifjak, és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is; de akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el!” (Ésa 40:25–31) – *Bizony-ságtételek*, 8. köt., 39. o.

Isten felszólítja az embereket, hogy tekintsenek föl az égre. Ismerjék fel Őt a csillagos ég csodáiból. Ne csupán szemléljük az eget, hanem gondolkodjunk el az Úr keze művein. Azt akarja, hogy tanulmányozzuk

végtelen alkotásait, és ebből tanuljuk meg szeretni, tisztelni Őt és neki engedelmessé válni. Az egek, a föld a kincseikkel Isten szeretetéről, gondoskodásáról és hatalmáról beszélnek. [...]

Isten fölhívja rá teremtményeit, szakítsák el figyelmüket a körülöttük levő nyüzsgésről és aggodalmakról, és az Ő keze munkáit csodálják. Az égitestek méltók az elmélyedésre. A Mindenható az ember javára teremtette őket. Amint tanulmányozzuk az alkotásait, az Úr angyalai mellettünk lesznek, hogy megvilágítsák gondolatainkat, megőrizzenek a sátáni, ördögi csalásoktól. Amint az istenalkotta csodálatos művekre tekintesz, büszke, balga szíved érezze át a maga függőségét és alsóbbrendűségét. Mikor ezekről elméledsz, Isten leereszkedésének tudatára ébredsz rá. – *A Te Igéd igazság*, 4. köt., 1145. o.

Február 18., csütörtök – Mi a baj a bálványimádással? (Ésa 40:19–20)

Az emberek az igazság megtagadásával az igazság Szerzőjét tagadják meg. Isten törvényének sárba tiprásával a Törvényadó tekintélyét cáfolják. Éppoly könnyű bálványt csinálni hamis tanokból és elméletekből, mint fából vagy kőből. Sátán hamis színben tünteti fel az Atya tulajdonosságait, és az általa festett képből az ember téves fogalmat alkot a jelleméről. Jahve helyett sokan egy filozofikus bálványt ültetnek a trónra, míg Krisztust, az Ige és a teremtés munkája nyomán megmutatkozó, élő Istent csak kevesen imádják. Ezrek istenítik a természetet, a természet Urát pedig megtagadják. A bálványimádás ma éppúgy létezik a keresztény világban, mint az Illés-korabeli, ősi Izraelben, csak más formában. Sok, bölcsnek tartott ember istene – filozófusoké, költőké, politikusoké, újságíróké; az elegáns, divatos körök istene, számos főiskola és egyetem istene, sőt, egyes teológiai intézmény istene – nem sokkal különb, mint Baál, Fönícia napistene. – *A nagy küzdelem*, 583. o.

Minden hamis istentisztelet lelki paráznság. A hamis istentiszteletet megtiltó parancs egyúttal azt is megparancsolja, hogy imádjuk Istent, és egyedül neki szolgáljunk. Féltve szerető Isten az Úr. Nem űzhetünk gúnyt belőle. Hiszen megszabta, miként imádjuk Őt. Urunk gyűlöli a bálványimádást, mert megrontó a hatása. Beszennyezi az értelmet, érzékiségre és sok másféle bűnre vezet. – *A Te Igéd igazság*, 1. köt., 1106. o.

A szívek vizsgálója mindennemű bálványimádástól el szeretné fordítani népét. Isten Szavának, az élet áldott könyvének kellene feküdnie azokon az asztalokon, melyek most tele vannak díszekkel. Költsétek a pénzeteket olyan könyvekre, amelyekből világosságot nyerhettek a jelenvaló igazságra nézve. Az időt, amit a díszek rakosgatásával és tisztogatásával pazaroltok el, inkább arra használjátok, hogy néhány sort írjatok a barátaitoknak, vagy kiadványokat és folyóiratokat küldötök az igazságot még nem ismerőknek. Ragadjátok meg az Úr szavát, mint a végtelen bölcsesség és szeretet kincsét. Az Ige az az útmutató, mely megmutatja a menny felé vezető utat. Rámutat a bűnbocsátó Megváltóra, és így szól: „Íme, az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit.” (Jn 1:29)

Bárcsak alázatos szívvel és az Istennek való alávetettség lelkületével kutatnátok a Szentírást! Bárcsak úgy vizsgáljátok meg a szíveteket, mintha meggyújtott gyertyával kutatnátok még a legvékonyabb szálak után is, melyek a világi szokásokhoz kötnek benneteket, és elfordítják a figyelmeteket Istentől! Kérleljétek Őt, hogy mutasson rá minden olyan gyakorlatra, ami elvonja tőle a gondolataitokat és az érzéseiteket! Az Úr a jellem mércéjéül adta törvényét az embernek. Így a törvény által felismerhetitek és legyőzhetitek minden jellemhibátokat. Elszakíthatjátok magatokat minden bálványtól, a kegyelem és igazság aranybilincsel pedig Istenhez köthetitek magatokat. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 2. köt., 318. o.

Február 19., péntek – További tanulmányozásra

Bizonyságtételek lelkészeknek, „Magasztos kiváltság” című fejezet.
Bizonyságtételek, 1. köt., 608–609. o.